

- 550 καὶ εἰς ἕναν ἑκατέβηκαν ἀλάγιν τοῦ Ἀχιλλέως·
καλὰ τοὺς ὑπαντήσασιν, οὐκ ἠδειλιάσαν τους,
ἀλλὰ ὁ εἰς τοὺς δέκα ἐσύνηλασεν, καὶ ἑκατεσφάξασίν τους, 510
καὶ ὡς γῦπες τοὺς ἐσύνηλασαν οἱ τριάκοντα τοὺς τριακόσιους.
Νὰ εἶδες ἴτον Ἀχιλλέα†, σπαθείας δοκιμασμένας,
555 οὐδέναυ ἐδευτέρωνεν νὰ μὴ τὸν ρίψῃ κάτω.
Εἴκοσι μόνον ἔγλυσαν ἀπὸ τοὺς τριακόσιους
καὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς εἴκοσι ἔλαβαν ἄνδρας πέντε. 515
Μὲ τὸ καλὸν τοὺς ἔλεγεν: « Ἔξω μερία σταθῆτε,
νὰ ἔλθουν ἐκ τοὺς συντρόφους σας ἐκ τῶν ἀναπαμμένων. »
560 Καὶ ἐκεῖνοι ἀνταπεκρίθησαν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγουσι:
« Ἡμᾶς τοὺς πέντε ἄφες μας, ἴμηδὲν μᾶς θανατώσης,
καὶ δοῦλοι σου νὰ εἴμεθεν ἡμεῖς καὶ τὰ παιδία μας†. » 520
Ἐνίκησέν τους ἡ ὄρεξις, ἀπήρεν τους τὸ θράσος
καὶ εὐθύς πάλιν ἐπιτάλησαν μέσα εἰς τὸ φουσατόν.
565 Θαυμάσια μεγάλα ἔκαμναν καὶ ἀνδρειωμένον θράσος,
ὅμως οὐκ ἠδυνήθησαν ἵνα ποιήσουν νίκος,
ἀλλ' ὄπισθεν ἐγύρισαν, ἔξω τροπὴν ἐποῖκαν. 525
Ἀλάγια τρία ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως,
ἀλάγια τριάκοντα ἐσκότωσαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως·
570 οἱ τσάγρες τοὺς ἐξάλισαν ἄς εἴχασιν ἐκεῖνοι,
ἀλλ' ὅμως πάλιν ἔδερναν, ἐγύριζαν ὀπίσω.
Ἐξήντα χιλιάδες ἤτασιν τοῦ βασιλέως φουσατόν, 530
καὶ τοῦ Ἀχιλλέως δεκοκτώ, ἀλλ' ἦσαν ἀνδρειωμένοι.
Ξένου καὶ μέγαν, ἄπειρον ὁ πόλεμος ἐκεῖνος.
575 Καὶ ἀπὸ τῶν πέντε τῶν νύων τῶν θαυμαστῶν ἐκεῖνων
ἕναν ἐπήρεν ὁ θυμὸς καὶ ἐσέμπην εἰς τὸ φουσατόν,
τριάκοντα ἐσκότωσεν ὡς ἰέραξ τὰ περδίκια· 535
καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐθαύμασεν καὶ οἱ δώδεκά του ἀγοῦροι,

550 ἑκατέβηκαν Wagn. : ἑκατέβηκεν N 554 cruces apposui : ἀγοῦρους θαυμαστοῦς
Hess. 555 ἐδευτέρωναν ... ρίψουν Hess. 557 εἴκοσι] τριάκοντα? cf. L 397-398
558-563 lacunas possis post 557, 560 et 562 statuere; at locus nondum sanatus 561-
562 cruces apposui; μηδὲν—μας fortasse delendi et lacuna statuenda, cf. L 402-403 565
θαυμάσια μεγάλα scripsi : θαύμασιν μεγάλην N : μεγάλα θαύματα Hess. 569 τριά-
κοντα] δέκα Hess.

- Λόγοι πρὸς τὸν μέγαν Ἀχιλλέα.
580 καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἔλεγον: « Δέσποτα, ἄς πολεμοῦμεν,
μὴ πέσουν τὰ φουσατά σου καὶ πάθῃς ἀτιμίαν. »
Ἐνόσω ταῦτα ἐλέγασιν ἐκεῖνοι πρὸς ἐκεῖνον,
εὐθύς ἐπελυθήκασιν οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ πέντε· 540
ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἐγέλασεν καὶ πρὸς τοὺς δώδεκα λέγει:
585 « Βλέπω τοὺς πέντε σοβαροῦς· δοκῶνται ἀνδρειωμένοι,
ἐπεὶ ὁ εἰς τοὺς τριάκοντα ἔθλασεν ὡσπερ εἶδα·
ὅμως ὑπάγω πρὸς αὐτοὺς ἵνα τοὺς δοκιμάσω,
καὶ ἐσεῖς ὁμοῦ οἱ δώδεκα χυθῆτε εἰς τὸ φουσατόν, 545
καὶ ἄς βλέπω τὴν ἀνδρείαν σας, καὶ πάλιν ἐσεῖς ἐμένα. »
590 Θαρρῶ εἰς τὴν εὐχὴν τῆς μάννας μου οὐ μὴ μᾶς ἐγλυτώσουν. »
Τότε λοιπὸν ἐλάκτισεν τὸν θαυμαστόν του μουντου
καὶ ὡς ἀστραπὴ ἐξεπήδησεν, ἐφώναξεν μεγάλως
καὶ ὡς δράκων τὸ βλέμμα φοβερὸς (τῶ) εἰς αὐτοὺς ἑκατέβη· 550
τὸν ἕναν ἔδωκεν σπαθεία ἀπάνω εἰς τὸ κασίδι
595 καὶ μέσα τὸν ἐδίχασεν ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω·
τὸ ἀπελατικὸν ἔσυρεν, τὸν ἄλλον δευτερώνει,
καὶ εἰς γῆν ἠπλώθη παρευθὺς ἀναίστητος καθόλου·
ὁ τρίτος φεύγει· ἔφθασεν, κρούει τον κουταρέα, 555
μὲ τὸ φαριν τὸν ἔρριψεν καὶ ἐφύγασιν οἱ δύο.
600 Μαῦρον ἐμετασέλισεν, ἔσυρεν τὸ σπαθίν του,
ἐλάκτισεν μετὰ θυμοῦ καὶ ἐσέβην εἰς τὸ φουσατόν·
ἀπέδω ἀπέκει ἐκοπτεν, ἔτρεχεν ὡσπερ λέων,
καὶ διὰ τὸ νὰ μὴ φεύγουσιν, ἔπεφτεν ἀπομπρὸς τους 560
καὶ οἱ δώδεκα μὲ τοὺς ἐτέρους κόπτουν εἰς τὸ φουσατόν.
605 Τὰς ἄκρας ἐθερίζασιν οἱ δώδεκα μὲ θράσος·
εἰς ἄκραν ἐπιτάλησεν ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ μέγας
καὶ μὲ τὴν ἄλλην ἔσμιξεν ἄκραν, συγκόπτων πάντας.
Ἐπέθαναν δύο νεώτεροι ἐκ τοὺς δώδεκα ἐκεῖνους, 565
καὶ θυμωθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς ὀρίζει νὰ τὸν φέρουν
610 τὸν μαῦρον του τὸν θαυμαστόν, φρικτὸν καὶ ἀνδρειωμένον·
μετὰ θυμοῦ του φοβεροῦ πηδᾶ, καβαλικεύει.

591 θαῦμ(α) in mg N 593 del. Hess. 594 ἀπάνω scripsi : ἀπάνον N 595 κάτω
scripsi : κάτον N

Ἐσμίξασιν ἀμφότεροι ἀλλήλους τὰ φουσάτα,
 ἀλλήλως κατακόπτονται καὶ ἀλλήλως κατελούνται,
 καὶ κουταρέας ἐσφάζοντα ἀπὲ τὸν Ἀχιλλέαν·
 615 καὶ ὡσπερ νὰ κόπτουσιν θεριστὰ χωράφιν δασωμένον,
 καλοῖ, ἰσχυροὶ καὶ δυνατοί, καὶ (μὴ) χορτασία μὴ ἔχων,
 οὕτως τοὺς ἐκατέκοπταν καὶ χορτασία οὐκ εἶχον.
 Ἐπλήθυνεν ὁ ποταμὸς τὰς αἱματοχυσίας,
 τοῦ Ἀχιλλέως ἐγένισεν ὁ μαῦρος ἐκ τὸν κόπον·
 620 ἐξαπολεῖ τον σύντομα, δράχχει ἰσχυρὸν σκουτάρην,
 γοργὸν τοὺς ἐκατέφθανεν καὶ ἐκατεφόνευέν τους·
 καὶ γὰρ ὅσον ἐφαίνεται ὅτι διώκει ὀπίσω,
 εὐθύς ὀμπρὸς ἐβρίσκευτον, ὡς λέων ἐπροπήδαν
 580 καὶ εἰς ἀπορία τοὺς ἔβαλεν καὶ οὐκ εἶχαν τί νὰ ποίσουν,
 οὔτε νὰ φύγουν εἴχασιν, οὔτε νὰ πολεμοῦσιν.
 Καὶ πάλιν εἰς τὴν μέσσην τους ἐσέμπαιεν συντόμως
 καὶ εὐθύς πάλιν εὐρίσκευτο πετόμενος εἰς ἄκραν·
 εὐθύς τροπὴν ἐπήρασιν πολλὰ κατησχυμένην.
 585 Ἐποίησεν τὸ νίκος του ὁ μέγας Ἀχιλλεύς.
 630 Ἴδόντες δὲ τὸ θέαμαν, τὴν ἀπειλὴν ἐκείνην,
 εὐθύς ἀποαρματώνουονται, πίπτουσιν, προσκυνοῦν τον.
 Ὅριζει αἰχμαλωτίζουσι τους καὶ σιδηρώνουσιν τους·
 αἰχμαλωσίαν ἐπήρασιν ἀμέτρητην, μεγάλην.
 Ὡς τὸ εἶδεν καὶ (τὸ) ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς ἐκείνος
 590 τὸ θαῦμα τὸ ἐγένετον εἰς ὅλον τὸν λαόν του,
 φεύγει πολλὰ ὅσον δύναται εἰς τὸν ἐκείνου τόπον,
 μετὰ τῶν δύνων τῶν υἱῶν τῶν ἐναπολειφθέντων.
 Οὕτως διώξας ὁ Ἀχιλλεύς καὶ οἱ δέκα του ἀγοῦροι
 ἀπέσω τοὺς ἐσέβασαν εἰς ἐδικόν τους κάστρον·
 595 καὶ ὡσὰν τὰς πόρτας ἔφθασεν, ἔξω μικρὸν ἐστάθην,
 ἐπέξευσαν οἱ δέκα του καὶ ὅλον του τὸ φουσάτον·
 ἐτέντωσαν καὶ ἐστάθθησαν, ἔλυσαν τὰ ἄρματά τους,
 μικρὸν νὰ παρηγορηθοῦν ἐκ τὸν πολὺν ἰδρώταν,
 640 νερούτσικον ἐφέρασιν τὰ χέρια τους νὰ νίψουν.

616 del. Wagn. | ἔχων scripsi : ἔχουν N 625 (πολεμοῦ)σιν] ζουν N^{sl} 634 add. Wagn.
 638 δέκα Wagn. : δέ N 643 ἰδρώταν scripsi : ἰδρώτων N

645 Ὁ Ἀχιλλεύς ἐκάθισεν εἰς τὴν τένταν τρεῖς ἡμέρας,
 λυπεῖται λύπην ἄπειρου· μετὰ τοὺς δέκα ἀγοῦρους
 τὸ πῶς ἐχάσασιν τοὺς δύο συντρόφους καὶ ἀδελφούς τους·
 καὶ δύο ἀρχοντόπουλα ἦδρεν ἐκ τὸ φουσάτον,
 εὐγενικοὺς καὶ φρόνιμους, μᾶλλον ἀνδρειωμένους,
 650 ἔστησεν εἰς τὸν τόπον τους ἐκείνων τῶν ἀγοῦρων.
 Ἡθέλησεν ὁ Ἀχιλλεύς νὰ σκέψεται τὸ κάστρον.
 Ὁρέκτηκεν ὁ Ἀχιλλεύς νὰ σκέψεται τὸ κάστρον,
 πεζὸς ἐπεριπάτησεν τριγύρου νὰ τὸ βλέπει·
 γυναῖκες ἐπαρέσκυψαν νὰ ἰδοῦσιν τὸ φουσάτον,
 655 εὐγενικὴ καὶ ἐρωτικὴ, τοῦ βασιλέως θυγάτηρ,
 καὶ μέσον τούτων ἴστατο ἡ ἐξαίρετος ἐκείνη
 ἦν ὕστερον ἐκέρδισεν ὁ Ἀχιλλεύς μὲ πόθου.
 Βλέψας δὲ τούτην ὁ Ἀχιλλεύς ἐτρώθη ἡ καρδιά του,
 ζήλω ἀνήψεν ἡ ψυχὴ ἐκείνου τοῦ ἐρώτου·
 660 Ἐσέμπηκεν ὁ Ἀχιλλεύς εἰς τὸν Ἔρωταν τὸν μέγαν.
 ἴσταυτο βλέπων ἄφωνος ἐπὶ πολλῆς τῆς ὥρας,
 615 ἄφωνος καὶ ἀκίνητος, καρδιοπονεμένος·
 ὅμως ἀνδρειωθεὶς εἰς τὸν Ἔρωταν οὐκ εἶπεν τί ἔν' τὸ πάσχειν.
 Ἄφ' ἧς ἐκαταψύχησεν, πηδοῦν, καβαλικεύουσι
 665 εἰς τὸ καστέλλιν ἔφθασαν τοῦ Ἀχιλλέως ἐκείνου.
 Ἐδώκασιν τὰ βούκινα μὲ παρρησία μεγάλην,
 620 Ἐφθασεν εἰς τὸ καστέλλιν του.
 εἰς ἀπαντὴν του ἐξέβησαν ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες
 καὶ ὀμπρὸς του ἐπήγαν ἅπαντες μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
 670 Πάντες ὑπερεθαύμασαν τοῦ Ἀχιλλέως τὸ κάλλος,
 τὴν ἡλικίαν τὴν θαυμαστήν, τὴν ὠραιότητάν του,
 πάντες ὑπερευφήμησαν αὐτὸν ὡς βασιλέαν·
 625 « Ἔδε στρατιώτης βασιλεὺς, νικητὴς τροπαιοῦχος,
 εἰς τὴν ἀνδρείαν του χαίρεται, τιτὰν νὰ μὴ φοβῆται. »
 675 Παρακαλοῦν του ἅπαντες νὰ μὴ στραφῆ ἐπίσω,

648 ἀρχοντόπουλα Wagn. : ἀρχορτόπουλα N 655 τούτων Wagn. : τούτους N 658
 Ἀχιλλεύς Wagn. : ατρων N 659 ζήλω Hess. : ζήλλος N 664 καβαλικεύουσι
 Wagn. : καβαβαλικεύουσι N